

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Quatuor Consequentibus Pertexens, Quae post beatum S. Xaverij
Obitum Soc. Patres ad Dei gloriam in iisdem Prouinciis gessere

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1667

40. Sacrij Froes quid?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11445

ribus mutuis. Conflitu peracto, cum multi partium aduersarum Sacaium recepissent sese, contentione mirabili colligebantur ad festos dies, & officia diuina, agebantque iisdem in contuberniis, tanta vtriusque beneuolentiae sollicitudine, vt si filij forent eiusdem patris familias, non milites Regum lethales exercentium inimicitias.

40.
Sacaij Froes
quid?

Et si autem Sacaij habitabant Patres, qui tamen ibidem agebant Christiani, sed multo magis Meacenses, Imorienses, & alij, eorum exilium ferebant grauissimè, nihilque non mouebant, vt eos restituerent in sedes pristinas, libertatemque communis habitationis, ad hoc Voi consiliarios (vocabulo Cunges) pecunia tentant; ad hoc Regiæ arcis quam tenebant clauis, tribus proceribus deferunt, vno illo contenti præmio, vt Meacum Patres qua pollebant auctoritate reuocarent, dant & supplices de eodem Dairi libellos; resque demùm eò propellitur vt in numerum coacti, iusti, generosique exercitus (nam erant fere illustres sanguine) de domo decernerent, familiisque deserendis, & si nec precibus nec rationibus expugnari se Mioxindonus sineret, vim illi bellumque indicerent; sed Voi assecleros religione vetari se aiunt, argento Meacum legem inuehere, auitæ contrariâ exitialem, secumque incendia, vastitatem & cædes populis importantem, pronùm se Dairus ostendit Patribus admittendis, si prius ad aram Xachæ & Amidæ Christiani iurent, nec humanis carnibus eos vesci, nec magicis artibus dæmoni famulari, quod nisi per solum Christianorum Deum orbis conditorem cum iurare posse negarent Christiani, conditione reiecta Patres non admisit. Arma denique, & bellum spirantes, Villela sapienter ab eo consilio auertit. Restabat à Xinouarandono Auæ Rege lux spei tenuis; quem multorum vota Cubosamæ optabant successorem, id si contingeret sperabatur Patrum restitutionem haud ægrè permissurus aulicorum suorum primario, sibi que intimè dilecto, quem pridem Villela salutari fonte expiarat, has inter expectationes, crescebant numero Christiani, aderantque ab oris maximè longinquis viri grauissimi, Bonziique insignes, de fide ac lege interrogaturi amplius, & accuratius, de qua fortuitis hospitem quorundam sermonibus, pauca & obscurè, sed mira acceperant, multos inuitauit Froes Christi Baptismate; de quibus futura sit nimium proluxa narratio, si velim dignitatem referre personarum, vias quibus ad Christum venere mirabiles; ambages disputationum, quas inire cum iis oportuit, maximè cum professoribus Ienij cuiusdam sequacibus, quibus fabula est & vigilantium somnium quicquid de futura vita docetur, aut scribitur; præsentem verò nec prouidentiam nec Deum, sed fortunam præesse: aduere ex istis, vsque ab vltimis Iaponiæ finibus, quos Bandum nominant, Principum illarum academiarum lumina, & Magistri cum suis aliquot discipulis, pari ingenio, & claritate natalium; qui sensim disputando subacti, dedere tandem veritati manus, & Christum secuti eius quoque facti sunt præcones; ac si cui Patrum licuisset viginidierum itinere in Bandum se conferre certum videbatur, literatorum ingentem numerum eius doctrina expugnandum, sed rebellione Meacensi

regna

regna confinia, bello vel militibus obsidente, Turrianus Vilelam proficisci iussit ad Christianos in occasu fitos, qui strenui hominis, & linguæ periti, laboriosam operam poscebant, quod nouis in dies accessionibus auerentur, Sacaiio igitur, Aprilis ultimo discessit, anno 1566. & Maij vigesimo quarto Cocinozum applicuit: hinc soli iam Froes duplicatus labor, sed ex fructu laboris vberissimo animi voluptas, Sangæ potissimum, castello Sancij, cui pares studio christianitatis, & Sanctimoniam raros habebat Iaponia: hic festis per annum diebus, quos peculiaris veneratio commēdat, Patrem Froes in suum castellum leuca solū Imori distitum deducebat, fiebatque illuc Meaco, Tobo, Imori, Sacaiio, aliisque ex vrbibus cōcurfus, ad eos celebrandos, & mutuam omniū in rebus perturbatissimis consolationem, cunctos velut omnium pater hospitio & mensa recreabat largiter Sancius, imò & festi seria claudebat ludicro aliquo ad eos lætius recreandos, vt cum piscationem iis dedit scapharum centum in flumine quo castrum cingebatur: conciones ad populum duæ quotidie habebantur, nisi potius quatuor dixerim. Excipiebat enim concionem Frois, illicò Sancius, & de cæca nocte in qua egerant infelices, priusquam iis illuxisset Euangelij sol differebat; cum esset sectarum doctissimus, earum errores vi tanta tam clarè confutabat, vt magnoperè confirmaret Neophytos, & multos ab Ethnicis ad Christum pertraheret, sed hæc agendo eloquentius, quàm dicendo; liberalitate scilicet, in egenos, tametsi variis calamitatibus appetitus, pauper magis quàm diues haberi posset; meditando perseverantia, cuius illicio auebat tuguriolum sibi, sicca in lingua medij fluminis fabricare, vbi reliquum vitæ contemplando, secumque pugnando viueret; sed hoc nisi magna pietatis communis decessione nequibat fieri, adolescentem filiolum annorum tredecim suis quoque formabat moribus, totumque illi diei ordinem in statas precandi, & studendi horas diuiserat, inter quas erat triplex rosarij mane & serò de genibus coram altari recitatio. Demum hic & Sacaij Froes Baptismo lustrauit quamplurimos, magna ex parte aut literis, aut genere præstantes, in iis Medicus fuit scientia celebris, qui accitus ad Regem Farimæ præceptor, ea mente ad eum profectus est, vt illi cœlestem de animi salute Philosophiam studiosus traderet quàm naturalem corporibus vtilem, sed de Ludouico Froes, eiusque Meacum reditu, periculis, & rebus alijs, eritque tùm ampla scribendi materia tùm iucunda. Nunc ante omnes quos habebat Ximus Euangelij ministerio occupatos Frater Ioannes Fernandes hîc mihi se sistit, haud quidem laborum quos exhaustit cursum sed finem, & præmium representans.

Erat is natione Boeticus, patria Gordubensis, honestis parentibus, & mercaturam sericorum Vlysiopone faciebat, annorum tunc duorum & viginti; sed destinarat illi Deus quæstuosiora commercia; inuitatus est enim aliquando à familiari iuvene ad audiendam domi nostræ symphoniam musicam, qua nunquam audisset mirabiliorem. Significabat is Congregationem ducentorum sodalium, qui ad pœnitentiæ opera suum illic

41.

Vita & mos
F. Fernandes.

D d d obibant